

آتورواستاتین باعث کاهش تحمل و وابستگی به مورفین در موش سوری می شود

نسیم سادات پژوهان فر (ارایه دهنده مقاله) ۱، بهاره امین* ۲، احسان محبی ۳، نادیا امیر احمدی ۳

۱. دانشجوی مامایی، عضو فعال کمیته، دانشگاه علوم پزشکی سبزوار، سبزوار، ایران
۲. نویسنده مسئول، گروه فارماکولوژی و فیزیولوژی، دانشکده پزشکی، دانشگاه سبزوار، علوم پزشکی سبزوار، ایران
۳. دانشجوی علوم آزمایشگاهی، عضو فعال کمیته، دانشگاه علوم پزشکی سبزوار، سبزوار، ایران

زمینه و هدف:

تحمل به اثرات ضد دردی اپیوئیدها در مصرف طولانی مدت باعث کاهش اثر بخشی بین داروها می شود. در این مطالعه اثر آتورواستاتین (مهارکننده هیدروکسی-متیل گلوکوتادیل کوآنزیم A ردوکتاز) بر روی تحمل و وابستگی ایجاد شده با مورفین در موش سوری بررسی شد.

مواد و روش ها:

آتورواستاتین به صورت داخل صفاق (۴۰ و ۲۰ و ۱۰ میلی گرم به ازای هر کیلوگرم وزن حیوان) به همراه مورفین (تجویز زیر جلدی، دوبار در روز، ۱۰ میلی گرم به ازای هر کیلوگرم وزن حیوان) به مدت ۹ روز تجویز شد. بررسی تحمل در روزهای ۱ و ۳ و ۵ و ۷ و ۹ در تست صفحه داغ و وابستگی به مورفین توسط نالوکسان در روز آخر ارزیابی شد.

یافته ها:

مصرف مکرر آتورواستاتین به همراه مورفین از ایجاد تحمل به آن جلوگیری کرده و علائم محرومیت (پرش، لرزش، اسهال) را کاهش داد.

نتیجه گیری:

به نظر می رسد آتورواستاتین می تواند جلوی کاهش اثر ضد دردی مورفین را در مصرف طولانی مدت بگیرد و همچنین ایجاد علائم محرومیت را بعد از قطع دارو کاهش می دهد.

در این مطالعه اثر آتورواستاتین روی تحمل و وابستگی ایجاد شده با مورفین مطالعه شد. تجویز مکرر آتورواستاتین با مورفین ایجاد تحمل به مورفین را در تست صفحه داغ کاهش داد.

واژه های کلیدی:

تحمل به مورفین، وابستگی به مورفین، آتورواستاتین